

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá otázkou řešení genderově podmíněného násilí v akademickém prostředí na úrovni institucí jako nově vznikající agendy správy vysokých škol. Genderově podmíněné násilí nabývá různých forem, od normalizovaných verbálních projevů založených na genderových stereotypech (psychologické násilí), přes zvýhodňování na základě pohlaví (ekonomické násilí), sexuální obtěžování až po sexuální nátlak či znásilnění (sexualizované násilí). Jako takové genderově podmíněné násilí představuje překážku pro naplňování funkcí vysokých škol a ve zvýšené míře negativně dopadá na přístup ke vzdělání marginalizovaných skupin studujících. Metodou případové studie tato práce zkoumá, jaká řešení genderově podmíněného násilí byla na Právnické fakultě Univerzity Karlovy přijata k červnu 2022 a jak institucionální řešení reflektují lidé, kteří se podíleli na jeho tvorbě. Teoretickým přínosem analýzy procesu tvorby institucionálních norem perspektivou socio-právních studií a feministické kritiky práva spočívá v identifikaci několika druhů rezistencí vůči naplňování povinností vytvářet bezpečné studijní a pracovní prostředí regulací genderově podmíněného jednání jako druhu nežádoucího společenského chování prostřednictvím vnitřních předpisů. Jedná se o pasivní rezistence spočívající v záměrné neznalosti o studijním a pracovním prostředí na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, v sebe-vyloučení mužů z procesu tvorby řešení a v dezinterpretaci konceptu genderově podmíněného násilí. Dále se jedná o aktivní rezistenci označováním osob podílejících se na tvorbě řešení za zájmovou skupinu, a sebe samé za oběti nátlaku této skupiny. Praktickým přínosem práce je identifikace mezer řešení ve světle konceptu 7P spočívajících v absenci vnitřního předpisu, preventivních opatření a sběru dat o prevalenci. Přijatá řešení spočívající ve zprovoznění nahlašovací platformy a zřízení funkce ombudsovy snižují práh pro oznamování konkrétních incidentů, nepříspěvají však k jejich prevenci, negarantují ochranu obětí v průběhu řízení ani nenabízí příslib spravedlivého postihu v případě prokázání daného jednání. Reflexe procesu, jímž byly tyto nástroje přijaty, neindikuje změnu institucionální kultury jako celku, ale spíše dílčí ústupek nastupující generaci, která má díky proměňující se společenské náladě vůči feminismu a genderové (ne)rovnosti odvahu ozvat se se svými požadavky, navzdory rizikům, kterým se těmito kroky osobně vystavují.

Klíčová slova

Feministická kritika práva, Feministický institucionalismus, Genderově podmíněné násilí, Institucionální řešení, Prevalence, Prevence, Pomoc, Postih, Rezistence, Socio-právní studia.